

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

<https://grd.gov.ua>

head@grd.gov.ua

Затверджено
Громадською радою доброчесності
09.02.2019
(нова редакція
з урахуванням пояснень
кандидата)

ВИСНОВОК

**про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду
Данилової Мальвіни Володимирівни
критеріям доброчесності та професійної етики**

Проаналізувавши інформацію про суддю Господарського суду м. Києва **Данилову Мальвіну Володимирівну** (далі – Кандидат), Громадська рада доброчесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність Кандидата критеріям доброчесності та професійної етики.

1. Кандидат безпідставно не задекларувала своєчасно своє майно чи члена сім'ї, що є ліквідним активом, дохід. Кандидат не вжила достатніх заходів для з'ясування майнового стану осіб, стосовно яких вона повинна подати декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави чи місцевого самоврядування, внаслідок чого вказала неправдиву (неповну) інформацію. Кандидат безпідставно допустила значні розбіжності у відомостях, поданих у майнових деклараціях за різні періоди.

(підпункти 4.6-4.8 п. 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

1.1. Недекларування автомобіля і доходу від розпорядження ним

Факти

З 2006 по 2013 рік на праві власності Кандидата був зареєстрований автомобіль MERCEDES-BENZ C 200 2002 року випуску. Цей автомобіль 12.09.2013 перереєстровано на нового власника на підставі довідки-рахунка. Відомості про отриманий дохід від відчуження цього автомобіля у [2013](#) році Кандидат не декларувала.

Пояснення Кандидата

31.01.2019 Кандидат пояснила, що 19.08.2006 набула право власності на зазначений автомобіль. 12.09.2008 вона відчужила його третій особі та отримала від неї еквівалент 15 000 доларів США на підставі нотаріально посвідченої довіреності. Кандидат посиляється на те, що її право власності на цей автомобіль було припинено з 12.09.2008, згідно з п. 2 ч. 1 ст. 1 Закону України “Про податок з доходів фізичних осіб” (в редакції до січня 2011 року) «з метою оподаткування доходів платника податку також включається: звичайна вартість майна, яке передається платником податку за довіреністю іншій особі, якщо умови такої довіреності передбачають право такої іншої особи продати таке майно або відчужити його в інший спосіб». У декларації за 2013 рік Кандидат не вказала інформацію про дохід від відчуження автомобіля, оскільки того року такий дохід від відчуження цього автомобіля вона не отримувала.

Отриманий дохід від відчуження цього автомобіля Кандидат у 2008 році не декларувала, оскільки, за її словами, у декларації про доходи, зобов'язання фінансового характеру та майновий стан державного службовця та особи, яка претендує на зайняття посади державного службовця щодо себе та членів своєї сім'ї, затвердженій наказом Міністерства фінансів України № 58 від 06.03.1997 була відсутня графа «відомості про доходи п.16. дохід від відчуження рухомого та нерухомого майна». Тому станом на 2008 рік у суб'єкта декларування не було обов'язку відображати дохід від продажу рухомого та нерухомого майна.

02.02.2019 і 04.02.2019 Кандидат додатково пояснила, що вона не мала декларувати отриманий дохід від відчуження автомобіля, оскільки у [листі](#) Державної податкової адміністрації України від 18.04.1997 зазначено, що до складу відомостей, які записуються у пункті декларації про загальний сукупний дохід, зокрема включаються: заробітна плата, премії, надбавки, винагороди, пенсії, стипендії, а також доходи перелічені у пунктах 1.1-1.7 декларації. Крім того, з огляду на наявність письмових документів, які свідчать про волю сторін на відчуження автомобіля, та застосування Порядку здійснення оптової та роздрібною торгівлі транспортними засобами та їх складовими частинами, що мають ідентифікаційні номери, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від

11.11.2009 № 1200 (який поширюється на суб'єктів господарювання у сфері оптової чи роздрібною торгівлі), необхідно застосовувати норму статті 638 ЦК України про укладення сторонами у письмовій формі правочину щодо зазначеного автомобіля (додаток 1).

Оцінка Громадської ради доброчесності

Громадська рада доброчесності погоджується з твердженнями Кандидата, що вона не мала декларувати дохід від відчуження автомобіля у 2013 році, якщо такий дохід був отриманий раніше.

Однак Рада не погоджується з тим, що такий дохід не потрібно було декларувати у 2008 році, коли він був отриманий. [Форма](#) декларації про доходи, зобов'язання фінансового характеру та майновий стан державного службовця та особи, яка претендує на зайняття посади державного службовця щодо себе та членів своєї сім'ї, містила графу “Загальна сума сукупного доходу”, куди мав бути включений весь дохід, зокрема й від відчуження рухомого майна. Кандидат не надала доказів, що вона включила цей дохід до такої декларації за 2008 рік. У листі Державної податкової адміністрації України, на який посилається Кандидат, прямо вказано, що перелік доходів у цьому розділі форми декларації не є вичерпним. На невичерпність вказує також слово “зокрема” у наведеному в поясненнях Кандидата витягу з листа.

Рада не погоджується з тим, що виписана третій особі довіреність, а так само отримання Кандидатом грошей стали підставою для припинення права власності на автомобіль у 2008 році. Між Кандидатом і третьою особою виникли відносини договору доручення, а згідно зі статтею 1000 Цивільного кодексу України (у чинній тоді [редакції](#)), за договором доручення повірений зобов'язується вчинити від імені та за рахунок другої сторони (довірителя) певні юридичні дії; правочин, вчинений повіреним, створює, змінює, припиняє цивільні права та обов'язки довірителя. Повірений відчужив від імені Кандидата автомобіль лише 12.09.2013, отже, саме з цього часу припинилося право власності Кандидата.

Рада не відкидає твердження Кандидата, що сторони мали волю на відчуження автомобіля. Але вважає, що таке відчуження відбулося лише у 2013 році. До того часу Кандидат мала юридичну можливість припинити дію довіреності і розпорядитися автомобілем в інший спосіб.

Рада не бере до уваги посилання Кандидата на Порядок здійснення оптової та роздрібною торгівлі транспортними засобами та їх складовими частинами, що мають ідентифікаційні номери, оскільки, по-перше, він жодним чином не змінює правила Цивільного кодексу

України, по-друге, затверджений пізніше, ніж було укладено договір, за яким була видана довіреність.

Тому Кандидат повинна була зазначити цей автомобіль у деклараціях про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру, починаючи з 2011 року до часу припинення власності, однак доказів, що вона це робила, Кандидат не надала.

Рада переконана, що Кандидат, як висококваліфікований юрист, знає і не могла не знати раніше саме про таке регулювання відносин, а в своїх поясненнях виправдати свою поведінку щодо недекларування, яка є очевидно помилковою.

1.2. Недекларування корпоративних прав сина

Факти

В електронній декларації за [2015](#) рік Кандидат зазначила членом своєї сім'ї сина Данилова Максима Олександровича, який на час декларування був співзасновником Товариства з обмеженою відповідальністю "Етхом" (код ЄДРПОУ 37659197, розмір внеску до статутного фонду 50%) з 2011 року, а також Товариства з обмеженою відповідальністю "Тріумф Лекс" (код ЄДРПОУ 40117341, розмір внеску до статутного фонду 50%) з 2015 року. Однак Кандидат корпоративних прав сина у декларації не вказала й те, що син був кінцевим бенефіціарним власником цих товариств. Так само внесок сина до статутного фонду ТОВ "Етхом" не декларувався у попередніх деклараціях Кандидата.

Пояснення Кандидата

31.01.2019 Кандидат пояснила, що під час заповнення декларації у 2015 році їй не було відомо про те, що син є засновником ТОВ «Тріумф Лекс» та ТОВ «Етхом». Вона зверталася до сина, проте під час заповнення декларацій він не повідомив про те, що є засновником зазначених товариств. На підтвердження навела протокол опитування її сина від 09.07.2018, згідно з яким син зазначив, що ніколи не повідомляв про свої корпоративні права матері, бо це його корпоративні права і його матір жодного відношення до них не має. Кандидат вказала, що якби достовірно знала про наявність у сина корпоративних прав, то відобразила б цю інформацію в е-декларації.

04.02.2019 Кандидат додатково повідомила, що в 2016 році при заповненні е-декларації зверталася до нотаріуса про перевірку інформації щодо себе та свого сина, та не отримала відомостей, що стосуються корпоративних прав. Жодних відомостей у реєстрі знайдено не було. Кандидат з'ясувала, що ТОВ «Тріумф Лекс» та ТОВ «Етхом» не ведуть будь-яку підприємницьку діяльність, а син не є кінцевим бенефіціарним власником (контролером)

зазначених юридичних осіб, бо не брав жодної участі в управлінні цими Товариствами, не здійснював вирішальний вплив на управління або господарську діяльність юридичної особи, зокрема володіння та користування всіма активами, вчинення правочинів, які надають можливість визначати умови господарської діяльності.

Оцінка Громадської ради доброчесності

Оцінюючи пояснення Кандидата, Громадська рада доброчесності вважає, що Кандидат не вжила достатніх заходів, які їй були доступними, для з'ясування майнового стану члена сім'ї. У Кандидата було принаймні дві можливості для отримання інформації про корпоративні права сина.

По-перше, звернутися до сина. Але як видно зі слів сина, він навіть не розуміє, що його корпоративні права повинні бути відображені у відповідних деклараціях, коли він був членом сім'ї Кандидата.

По-друге, у Кандидата була можливість замовити витяг з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань, що є загальнодоступною послугою. У 2015 році Міністерство юстиції України [створило](#) можливість для отримання витягу щодо юридичної особи на запит будь-якої фізичної та юридичної особи, в тому числі за даними про засновника (учасника) юридичної особи. Отже, на час електронного декларування за 2015 рік, що здійснювалося наступного року, у Кандидата була можливість отримати необхідні витяги.

Громадська рада доброчесності не може перевірити факт звернення Кандидата до нотаріуса і зміст відповіді нотаріуса, оскільки Кандидат нічим не підтвердила це. Водночас вважаємо, що якщо Рада змогла без труднощів отримати інформацію про корпоративні права її сина із загальнодоступних джерел, то й Кандидат мала таку можливість.

Син Кандидата, за даними Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань, на час декларування не лише мав внесок до статутного фонду 50% ТОВ "Етхом", а й був його керівником та підписантом, а тому був його кінцевим бенефіціарним власником. Але навіть якби син не був кінцевим бенефіціарним власником вказаних товариств, то це не звільняло Кандидата від обов'язку декларувати його корпоративні права у відповідному розділі декларації.

1.3. Недекларування участі у юридичній особі

Факти

В електронних майнових деклараціях за 2015 рік Кандидат не зазначала про те, що була засновником і кінцевим бенефіціарним власником юридичної особи - Обслуговуючого кооперативу «Сокольники» (код ЄДРПОУ 37367333).

Пояснення Кандидата

31.01.2019 Кандидат пояснила, що у 2016 році брала участь у конкурсі до Верховного Суду. Під час ознайомлення з досьє кандидата на посаду судді Верховного Суду їй стало відомо, що вона зазначена членом Обслуговуючого Кооперативу «Сокольники». 15.05.2017 звернулася до приватного нотаріуса і виявила, що зазначена як член та кінцевий бенефіціарний власник ОК «Сокольники». На звернення до Голови правління ОК «Сокольники» Кандидат отримала нотаріально посвідчену заяву, де було зазначено, що її включено до складу ОК «Сокольники», та зазначено як кінцевого бенефіціарного власника помилково. Вона негайно звернулася із заявою про вихід зі складу ОК «Сокольники», де була зазначена помилково. У травні 2017 року помилку виправлено. Згідно з роз'ясненнями Національного агентства з питань запобігання корупції у декларації не зазначається членство в об'єднанні співвласників багатоквартирного будинку. Але, якби була можливість виправити помилку в е-декларації, Кандидат би це зробила.

04.02.2019 Кандидат додатково пояснила, що ОК «Сокольники» є неприбутковою організацією. У 2016 році відповідно до Закону України «Про об'єднання співвласників багатоквартирного будинку шляхом реорганізації ОК «Сокольники» реорганізовано в ОСББ «Сокольники».

Оцінка Громадської ради доброчесності

Ці пояснення для Громадської ради доброчесності не є переконливими. Під час попереднього конкурсу до Верховного Суду Кандидат [пояснила](#) Громадській раді доброчесності таке: “після смерті ... чоловіка, отримавши Свідоцтво про спадщину, я прийнята в березні 2008 року членом ЖСК “Сокольники”. Отже, вона знала, що є членом цього кооперативу. Якщо припустити, що ці обставини забулися, то Кандидат могла і повинна була дізнатися про них, включно з тим, що вона була кінцевим бенефіціарним власником, безпосередньо з відкритого реєстру.

Посилання на роз'яснення Національного агентства з питань запобігання корупції є помилковим, оскільки об'єднання співвласників багатоквартирного будинку є іншою організаційно-правовою формою, ніж кооператив. Зі слів Кандидата, реорганізація обслуговуючого кооперативу в ОСББ відбулася у 2016 році, отже, принаймні у 2015 році

були відсутніми нормативні підстави не декларувати те, що Кандидат була кінцевим бенефіціарним власником юридичної особи.

Більше того, з даних Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань видно, що Обслуговуючий кооператив «Сокольники» (код ЄДРПОУ 37367333) не реорганізовано, він залишається в реєстрі як активна організація. ОСББ «Сокольники» створене як нова юридична особа (код ЄДРПОУ 40533067).

1.4. Недекларування будинку

Факти

У декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за [2015](#) рік Кандидат не вказала право власності на садовий будинок площею 32,5 кв.м у селищі Печеніги Печенізького району Харківської області, однак в інших деклараціях, зокрема в електронній декларації за той самий [рік](#), він зазначений.

Пояснення Кандидата

У поясненнях від 31.01.2019 Кандидат визнала цю помилку. Вона виявила її, коли заповнювала електронну декларацію. Повідомила, що на виконання ст. 12 Закону України «Про засади запобігання і протидію корупції» вона подала відповідну заяву на ім'я Голови Вищого господарського суду України Львова Б.Ю. І уточнену декларацію в паперовому вигляді для оприлюднення на сайті суду. Уточнену декларацію було оприлюднено у Віснику господарського судочинства.

З пояснень Кандидата від 04.02.2019 випливає, що публікація у Віснику господарського судочинства мала відбутися лише за умови відсутності офіційного веб-сайту Вищого господарського суду України. Одночасно Кандидат послалася на службову записку, яка пояснює причини відсутності уточненої декларації на сайті Вищого господарського суду України.

Оцінка Громадської ради доброчесності

Громадська рада доброчесності вважає ці пояснення суперечливими, бо Кандидат спочатку зазначила, що уточнена декларація опублікована у Віснику господарського судочинства, а потім виявилось, що вона не оприлюднена ні на сайті суду, ні у Віснику господарського судочинства.

Громадська рада доброчесності погоджується з тим, що помилка є незначною і Кандидат вживала заходів до її виправлення, але в сукупності з іншими недоліками декларування це свідчить щонайменше про систематичне недбале ставлення до виконання обов'язку декларування. А вочевидь непослідовні пояснення з цього питання підривають довіру до інших пояснень.

1.5. Недекларування правочину

Факти

Із декларацій про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за 2011-2014 роки випливає, що Кандидат була власницею автомобіля MERCEDES-BENZ C 200 2008 року випуску. Автомобіль набутий Кандидатом 30.08.2008 та 18.02.2015 перереєстрований на нового власника на підставі довідки-рахунку. Дохід від відчуження рухомого майна задекларовано в електронній декларації за 2015 рік (143 208 грн). Однак у розділі 14 «Видатки та правочини суб'єкта декларування» не зазначено інформації про правочин, на підставі якого у суб'єкта декларування припинено право власності.

Пояснення Кандидата

31.01.2019 Кандидат пояснила, що факт відчуження майна та дохід від нього вона не приховала. Мала місце лише відсутність інформації про це у розділі 14 «Видатки та правочини суб'єкта декларування», що було викликано браком досвіду. Кандидат дізналася про цю помилку у 2017 році, уточнити чи доповнити е-декларацію за 2015 рік було неможливо. Крім того, ця помилка НАЗК розцінюється як дрібна і не тягне за собою адміністративної або кримінальної відповідальності.

04.02.2019 Кандидат зазначила, що завжди сумлінно ставилася до заповнення відомостей в деклараціях. Її декларації неодноразово перевірялись та жодних розбіжностей або незазначення інформації контролюючі органи не виявляли.

Оцінка Громадської ради доброчесності

Громадська рада доброчесності погоджується з тим, що помилка є незначною, але у сукупності з іншими недоліками, зазначеними вище, вона свідчить щонайменше про систематичне недбале ставлення до виконання обов'язку декларування.

Громадська рада доброчесності не є контролюючим органом і не підміняє своєю діяльністю функції такого органу, а лише шляхом надання висновків / інформації сприяє Вищій кваліфікаційній комісії суддів Україні у встановленні відповідності кандидата на посаду судді Верховного Суду критеріям доброчесності та професійної етики.

2. Кандидат допускала порушення правил етики у професійній діяльності, зокрема порушила права журналістів. Кандидат допустила порушення принципу гласності (відкритості).

(підпункт 4.1 п. 4, підпункт 6.4 п. 6 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

Факти

Громадська рада доброчесності проаналізувала [відеозапис](https://www.youtube.com/watch?v=7kcP-DkykIY), з якого видно, що Кандидат, з'ясувавши, що особа є журналістом, наказала покинути залу судових засідань (<https://www.youtube.com/watch?v=7kcP-DkykIY>, дата опублікування 17.07.2013). Кандидат: “Вы журналист?”. Відповідь із зали: “Да”. Кандидат: “Выйдите, пожалуйста”.

Відеозапис опубліковано 17.07.2013, ймовірно тоді ж було здійснено. Саме на цей день було призначено розгляд резонансної справи за участі Кандидата щодо будівництва поблизу Софії Київської, про який йдеться у п. 3 і підпункті 4.1 п. 4 цього висновку.

Пояснення Кандидата

У поясненнях від 31.01.2019 Кандидат підтвердила, що цей відеозапис стосується саме розгляду справи № 57/4. 17.07.2013 року у залу судових засідань з'явилися не тільки представники усіх сторін у справі (10 осіб), а й велика кількість представників ЗМІ, преси, 6 телеканалів зі своїм обладнанням, вільних слухачів. Клопотання телеканалів про присутність у судовому засіданні колеги суддів були передані судовим розпорядником до початку судового засідання і тоді, коли усі згадані особи почали заходити до зали судового засідання. Після того, як особа, яка згадана на відео, образила Кандидата, перейшла на особистості, Кандидат попросила її вийти із зали. Цю особу Кандидат попросила вийти із зали, не тому що вона є журналістом, а тому що вона поводи́ла себе зухвало, голосно погрожувала. Кандидат цікавилася, чи є ця особа журналістом для того, щоб з'ясувати, чи не є вона стороною у справі, участь якої є обов'язковою. Кандидат вважає свої дії бездоганними під кутом зору принципів гласності та відкритості, а також правил суддівської етики. Кандидат переконана, що правила судової етики нею порушено не було, про що свідчить Висновок експертного дослідження №056/398 від 26.07.2017 Українського бюро лінгвістичних експертиз.

Оцінка Громадської ради доброчесності

Громадська рада доброчесності вважає, що Кандидат порушила правила суддівської етики.

У ст. 11 Кодексу суддівської етики, який діяв на день здійснення відеозапису, зазначено: *“Суддя повинен проявляти повагу до права на інформацію про судовий розгляд та не допускати порушення принципу гласності процесу. Суддя у визначеному законом порядку надає засобам масової інформації можливість отримувати інформацію, не допускаючи при цьому порушення прав і свобод громадян, приниження їх честі й гідності, а також авторитету правосуддя”*.

Із діалогу видно, що перед початком судового розгляду Кандидат видалила особу із зали судового засідання, отримавши підтвердження, що особа є журналістом. Інших підстав для видалення Кандидат не вказала. Таким чином, Кандидат виявила неповагу до права на інформацію про судовий розгляд, порушила принцип гласності (відкритості), вигнавши особу із зали судових засідань після того, як вона назвала себе журналістом. При цьому це було зроблено перед початком судового засідання у позапроцесуальний спосіб.

Громадська рада доброчесності вважає, що Кандидат могла перевірити, чи особа є учасником справи, задавши відповідне питання, а не питання про те, чи вона є журналістом. Адже, крім журналістів, у залі були й інші слухачі.

Висновок експертного дослідження №056/398 від 26.07.2017 Українського бюро лінгвістичних експертиз свідчить про те, що Кандидат не вживала нецензурних, грубих висловлювань, погроз на адресу журналістів. Проте суддівська етика не обмежується лише заборонаю вживати грубі, нецензурні висловлювання. Громадська рада доброчесності вважає дії Кандидата такими, що суперечать правилам суддівської етики, зокрема зазначеним у ст. 11 Кодексу суддівської етики.

3. Кандидат розглянула справу, отриману з порушеннями, про які вона мала знати. Кандидат не реагувала на відомі їй випадки недоброчесної поведінки колег, покривала таку поведінку та відомі їй факти протиправної діяльності суддів, працівників суду, нехтуючи відповідальністю не лише за свою поведінку, а за діяльність системи правосуддя загалом.

(підпункт 2.1 п. 2, підпункт 4.13 п. 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

Факти

17.07.2013 Кандидат у складі колегії суддів Вищого господарського суду України розглянула справу про визнання недійсним рішень Київської міської ради та договору купівлі-продажу земельної ділянки, фактично підтвердивши законність передачі

Київрадою земельної ділянки під будівництво житлового комплексу з приміщеннями громадського призначення та вбудованим паркінгом на вул. Гончара у Шевченківському районі м. Києва (постанова [№32560015](#)). Справа потрапила на розгляд колегії під головуванням Кандидата після того, як вона розглядалася колегією суддів зовсім в іншому складі.

Із змісту зазначеної [постанови](#) Кандидата випливає, що 02.07.2013 колегія суддів у складі Демидової А.М., Шевчук С.Р., Воліка І.М. відклала розгляд касаційної скарги на 05.07.2013. Розпорядженням керівника апарату Вищого господарського суду України №08.03-04/727 від 04.07.2013 у зв'язку з відпусткою судді Шевчук С.Р. призначено повторний автоматичний розподіл справи № 57/4, за результатами якого для її розгляду визначено суддю-доповідача Данилову М.В. (Кандидат). 09.07.2013 ухвалою суду касаційну скаргу прийнято до провадження та призначено до розгляду на 17.07.2013.

Як видно з Єдиного державного реєстру судових рішень, суддя Шевчук С.Р. не здійснювала правосуддя 05-13.07.2013 (див. ухвали, постановлені за її участю від [04.07.2013](#) і [14.07.2013](#)).

Пояснення Кандидата

31.01.2019 Кандидат пояснила і надала підтвердження, що суддя Шевчук С.Р. подала дві заяви про відпустку замість невикористаної відпустки - спочатку на один календарний день 05.07.2013, а пізніше з 8 по 12.07.2013 (додаток 2). Через відсутність судді-доповідача керівник апарату суду відповідно до п. 3.1.11 Положення про автоматизовану систему документообігу суду, затвердженого рішенням Ради суддів України №30 від 26.11.2010, видав розпорядження 08.03-04/727 від 04.07.2013, яким призначено повторний автоматичний розподіл справи №57/4 (додаток 3). Пунктом 3.1.11 цього Положення передбачено, що судові справи, що залишилися не розглянутими суддею, у разі тимчасової непрацездатності головуючого судді (судді-доповідача), які унеможливають його участь у розгляді цих справ, що може мати наслідком порушення строку розгляду справ, передбаченого відповідним процесуальним законом, можуть бути розподілені між судьями повторно відповідно до цього положення. У цьому випадку, у зв'язку з перебуванням судді-доповідача Шевчук у відпустці з 05-12.07.2013 включно, передбачав саме автоматичний повторний розподіл справи. Повторний авторозподіл здійснений у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю судді Шевчук.

Також Кандидат зазначила, що в п. 3.1.12 Положення про автоматизовану систему документообігу суду (в редакції на час розподілу справи) зазначено, що заміна відсутнього судді, який входить до складу колегії суддів, здійснюється відповідно до встановлених засад формування складу колегії суддів.

Оцінка Громадської ради доброчесності

Оцінюючи пояснення Кандидата, Громадська рада доброчесності виходить з такого.

Відповідно до ч. 3 ст. 2-1 Господарського процесуального кодексу України (у редакції, чинній на час ухвалення судових рішень), після визначення судді або колегії суддів для розгляду конкретної справи, внесення змін до реєстраційних даних щодо цієї справи, а також видалення цих даних з автоматизованої системи документообігу суду не допускається, крім випадків, установлених законом.

Підстав для застосування авторозподілу відповідно до закону, а також до п. 3.1.11 Положення про автоматизовану систему документообігу суду (саме на цей пункт зроблено посилання у розпорядженні керівника апарату Вишого господарського суду України про проведення повторного авторозподілу справи) у цій справі не було, оскільки касаційну скаргу до провадження Вищий господарський суд України прийняв [17.06.2013](#). Закон відводив один місяць на розгляд касаційної скарги (ст. 111-8 Господарського процесуального кодексу України). Отже, справа мала бути розглянута до 18.07.2013. Проте суддя-доповідач Шевчук С.Р. вийшла із запланованої відпустки 15.07.2013, тобто до закінчення строку, встановленого законом для розгляду касаційної скарги. Більше того, її відсутність на роботі зумовлена не тимчасовою [непрацездатністю](#), як зазначила Кандидат, а короткостроковою відпусткою.

Заміна всього складу суду жодним чином не призвела до пришвидшення розгляду справи: розгляд відбувся 17.07.2013 - після того, як суддя-доповідач з попереднього складу повернулася із відпустки (15.07.2013).

Отже, повторний розподіл справи здійснений без законної підстави та не із легітимною метою. Кандидат, як суддя з великим стажем, не могла не знати про незаконність зміни складу суду для розгляду справи, яка перебувала у провадженні інших суддів. Однак, незважаючи на це, Кандидат не заявила собі самовідвід, а розглянула і вирішила справу у складі нової колегії. Більше того, незважаючи на очевидні порушення, й далі наполягає на правильності своїх дій.

Про зміст цієї справи йдеться у підпункті 4.1 п. 4 цього висновку.

4. Кандидат була причетною до ухвалення рішень, внаслідок яких завдано шкоди культурній спадщині або створено істотний ризик завдання такої шкоди.

(підпункт 3.8 п. 3 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

Факти

1. У [Висновку](#) про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Данилової Мальвіни Володимирівни критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженому Громадською радою доброчесності 05.05.2017, наведено такі факти.

17.07.2013 Кандидат у складі колегії суддів Вищого господарського суду України [відмовила](#) у задоволенні касаційної скарги заступника прокурора м. Києва щодо визнання недійсним рішень Київської міської ради та договорів, фактично підтвердивши законність передачі Київською міською радою земельної ділянки під будівництво житлового комплексу з приміщеннями громадського призначення та вбудованим паркінгом на вул. Гончара у Шевченківському районі м. Києва (постанова №32560015). Ця справа була [резонансною](#), оскільки будівництво відбувалося практично впритул до стін собору Софії Київської та викликало занепокоєння в ЮНЕСКО.

У своїх поясненнях Кандидат зокрема зазначила:

“Справа розглядалась господарськими судами неодноразово. Колегія суддів Вищого господарського суду України, перевіряючи застосування судами попередніх інстанцій норм матеріального та процесуального права, враховуючи практику Вищого господарського суду України, правову позицію Верховного Суду України та практику Європейського суду з прав людини, на підставі встановлених фактичних обставин справи, погодилась з висновками судів попередніх інстанцій, які відмовили у задоволенні позовних вимог у зв’язку з їх необґрунтованістю та неправомірністю. Крім того, колегія суддів в своїй постанові звернула увагу на те, що Заступником прокурора м. Києва не було враховано, що рішення... Київської міської ради відповідно до якого було затверджено проект відведення земельних ділянок... для будівництва, експлуатації та обслуговування житлового комплексу з приміщеннями громадського призначення та вбудованим паркінгом на вул. Гончара, та передано земельну ділянку загальною площею 0,32 га для зазначених цілей, а також рішення Київської міської ради ..., відповідно до якого у власність Об’єднанню співвласників багатоквартирного будинку було передано земельну ділянку площею 0,13 га для обслуговування та реконструкції житлового будинку на вул. Олеся Гончара, реалізовані та повністю виконані”.

2. У [Висновку](#) про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Данилової Мальвіни Володимирівни критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженому Громадською радою доброчесності 05.05.2017, наведено такі факти.

Кандидат була у складі колегії суддів, яка 26.02.2013 [відмовила](#) задовольнити касаційну скаргу Київської міської ради, тим самим зобов’язавши її укласти з приватною компанією договір оренди ділянки площею 0,23 га поблизу брами Заборовського, західного парадного в’їзду до резиденції київських митрополитів на території Софійського собору, для будівництва багатоповерхового будинку (постанова №29750844).

За [інформацією](http://www.nashigroshi.org/2013/04/15/sud-dozvolyyv-budivnytstvo-v-bufernij-zoni-sofiji-kyjivskoj/) [актуальне [посилання](http://www.nashigroshi.org/2013/04/15/sud-dozvolyyv-budivnytstvo-v-bufernij-zoni-sofiji-kyjivskoj/)] із веб-сайту «Наші гроші» подібне будівництво створює навантаження на підземні комунікації і підвищує рівень ґрунтових вод, які можуть піднятися на 2,6 м і деформувати споруди Софійського собору.

Під час першого конкурсу до Верховного Суду Кандидат через інформаційний веб-портал Громадської ради доброчесності надала свої пояснення, де зокрема повідомила:

“Справа розглядалась господарськими судами неодноразово. Колегія суддів касаційної інстанції, перевіряючи застосування судами попередніх інстанцій норм матеріального та процесуального права, враховуючи практику Вищого господарського суду України щодо спірних правовідносин та правову позицію Верховного Суду України, на підставі встановлених фактичних обставин справи, погодилась з висновками судів попередніх інстанцій про задоволення позовних вимог ТОВ "Докас". Зауважую, що вказані на веб-сайтах відомості на час розгляду справи не були відомі колегії суддів та в матеріалах справи не містилися”.

Пояснення Кандидата

31.01.2019 Кандидат висловила незгоду із наведеними фактами, посилаючись на те, що її рішення в обох справах набрали законної сили і не переглядалися. Мотиви ухвалення рішень викладені у них. Коментувати рішення, ухвалені колегіальним складом, вона не може, інакше це суперечитиме правилам суддівської етики.

04.02.2019 Кандидат зазначила, що рішення у першій справі, а саме залишення в силі договору купівлі-продажу земельних ділянок, жодним чином не принесло згубних наслідків для пам'ятки культури. А щодо рішення у другій справі Кандидат звернула увагу на те, що при розгляді цієї справи вона була у складі колегії суддів Рогач Л.І. та головуючої Дроботової Т.Б., які на сьогоднішній день обрані до складу Верховного Суду. У [висновку](#) про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Дроботової Т.Б. від 14.04.2017 відсутня інформація щодо розгляду цієї справи, що вказує на упереджене ставлення Громадської ради доброчесності до Кандидата.

Також Кандидат послалася на те, що [Постановою](#) Київського апеляційного адміністративного суду від 12.07.2018 визнано протиправним та скасовано Висновок про невідповідність кандидата на посаду Верховного Суду Данилової М.В. критеріям доброчесності та професійної етики, який затверджено Громадською радою доброчесності 05.05.2017.

Оцінка Громадської ради доброчесності

Оцінюючи в сукупності ці два випадки, Громадська рада доброчесності у новому висновку щодо Кандидата знову-таки не дає будь-яку юридичну оцінку цим рішенням Кандидата. Однак Кандидат розглядала не просто земельний спір, а спір щодо земельних ділянок у межах охоронної зони ансамблю споруд Софійського собору для конкретних

цілей - будівництва, експлуатації та обслуговування житлових та інших споруд, що відбувалося без погодження з ЮНЕСКО.

Отже, Кандидат не могла не усвідомлювати згубні наслідки своїх рішень для пам'ятки культури, за збереження якої держава Україна відповідає не лише перед своїм народом, але й перед усім людством. У звіті реактивної моніторингової місії ІКОМОС для Комітету всесвітньої спадщини ЮНЕСКО зазначено, що таке рішення суду [яке було підтримано судом касаційної інстанції за участю Кандидата, див. п. 4.1 цього пункту висновку] “є серйозним прецедентом, який ставить під сумнів виконання державою-стороною рішень Комітету всесвітньої спадщини та положень Оперативних настанов як основного практичного інструменту Конвенції про охорону всесвітньої культурної і природної спадщини” (додаток 4). За [словами](#) директора Національного заповідника “Софія Київська”, внаслідок відведення земель під будівництво з подальшим проведенням цього будівництва створюється навантаження на підземні комунікації і підвищується рівень ґрунтових вод, які створюють ризик деформування споруди Софійського собору. Тож Кандидат була причетною до рішень, внаслідок яких створено істотний ризик завдання шкоди всесвітній культурній спадщині.

Щодо аргументу Кандидата про упереджене ставлення до неї Громадської ради доброчесності, то Рада не погоджується з цим, оскільки висновки під час оцінювання кандидатів Рогач Л.І. та Дроботової Т.Б., які в подальшому призначені суддями Верховного Суду, затверджувала Громадська рада доброчесності в іншому складі.

Щодо аргументу про скасування попереднього висновку судом, то Громадська рада доброчесності посилається на [Висновок](#) про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Данилової М.В. критеріям доброчесності та професійної етики, затверджений Громадською радою доброчесності 05.05.2017, для з'ясування інформації про певні факти. Тому скасування цього висновку судом через невідповідність Національному стандарту України «Державна уніфікована система документації. Уніфікована система організаційно-розпорядчої документації. Вимоги до оформлювання документів. ДСТУ 4163-2003» та недостатню вмотивованість, не впливає на інформацію про факти.

5. Кандидат безпідставно не задекларувала своєчасно своє майно чи члена сім'ї, що є ліквідним активом, дохід.

(підпункт 4.6 п. 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

Факти

У майновій декларації за [2016](#) рік Кандидат вперше вказує, що користується майном (домоволодінням), яке належить громадянину Кирилюку Р.І.

У [Висновку](#) про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Данилової Мальвіни Володимирівни критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженому Громадською радою доброчесності 05.05.2017, наведено такі факти.

Кандидат на Інформаційний веб-портал Громадської ради доброчесності, направила, письмові пояснення, в яких вказала: «Стосовно стосунків з паном Кирилюком Р.І. повідомляю, що в офіційному шлюбі з останнім я не перебуваю, ніяких прав та обов'язків з ним не маю, наші стосунки не є сімейними. Будинок у с. Вишеньки, у якому стався розбійний напад, він придбав перебуваючи на той час в офіційному шлюбі зі своєю дружиною. До того ж, вкрадені грошові кошти належать особисто пану Кирилюку Р.І., і як мені відомо, були офіційно ним задекларовані. Правові підстави зазначити мною будинок у с. Вишеньки в е-декларації відсутні, оскільки особисто майнові права на це майно, я, згідно діючого законодавства не маю».

Проте вже в наступних поясненнях, направлених на Інформаційний веб – портал Громадської ради доброчесності, Кандидат зазначила: «..Акцентую увагу на тому, що в декларації родинних зв'язків за 2016 рік був зазначений Кирилюк Р.І., як чоловік, з яким я тимчасово мешкаю. З 16 вересня 2010 по 23 січня 2014 Кирилюк Р.І. займав посаду Голови Державної судової адміністрації України».

Кандидат у ЗМІ [стверджувала](#), що Кирилюк Р.І. її “друг”: “Ми інколи буваємо разом”. Відсутність даних про нього і будинок в декларації Кандидат пояснила: “Родина, це коли партнери беруть спільну участь в покупках, сплаті комунальних послуг. У нас роздільне фінансове життя”.

Відповідно до матеріалів [розслідування](#) Prosud.info Кандидат проживає разом з экс-головою Державної судової адміністрації України Кирилюком Р.І. в його будинку в котеджному містечку «Золоче» під Києвом не менше чотирьох років. Факт спільного проживання підтверджений під час спілкування з охороною містечка.

За даними досьє Кандидата, у 2014 році вона здійснила 5 подорожей, в 2015 році - 4 подорожі, в 2016 році - одну подорож спільно з Кирилюком Р.І. у країни, орієнтовані на надання рекреаційних послуг.

Пояснення Кандидата

Кандидат 31.01.2019 не погодилася із матеріалами розслідування Prosud.info, а також висновками Громадської ради доброчесності від 05.05.2017 у повному обсязі. Кандидат пояснила, що особисто знайома з Кирилюком Р.І. декілька років. З березня 2016 року Кандидат стала тимчасово, періодично проживати у будинку, який належить на праві приватної власності Кирилюку Р.І. з огляду на романтичні стосунки, що виникли між ними. Але прав та обов'язків щодо один одного вони не мали. Кандидат не несла жодних

витрат ані на Кирилюка Р.І., а ні на утримання його майна. Кирилюк Р.І. жодних витрат щодо утримання її майна або витрат щодо неї не ніс. Учасі у придбанні будинку та земельної ділянки, власником якої є Кирилюк Р.І. Кандидат не брала. Витрати на обслуговування будинку здійснює Кирилюк Р.І., розмір яких Кандидат невідомий. Кандидат не заперечила факт одночасних подорожей з Кирилюком Р.І., але спільно вона подорожувала зі своєю родиною, а Кирилюк Р.І. зі своєю родиною. Усі подорожі, що стосувались Кандидата та її родини оплачувались нею особисто, або членами її родини. Жодних витрат на її особисті подорожі Кирилюк Р.І. не ніс.

04.02.2019 Кандидат додатково пояснила, що з 2017 року вона фактично стала жертвою булінга – систематичних образ, приниження в ЗМІ, на Інтернет сайтах громадських організацій. Вона неодноразово зверталась про спростування неправдивої інформації, але жодної відповіді не отримала. Вона не мала та не має сімейних відносин з Кирилюком Р. І.

Оцінка Громадської ради доброчесності

Оцінюючи ці дані в сукупності, а також копії документів, надані Кандидатом, Громадська рада доброчесності вважає, що Кандидат умисно не зазначала у майнових деклараціях Кирилюка Р.І. як члена сім'ї.

Недекларування будинку і земельної ділянки до 2016 року спочатку Кандидат пояснила тим, що особисто майнові права на це майно вона не має, а пізніше - “роздільним фінансовим життям”. Така непослідовність у поясненнях викликає недовіру до них. Більше того, обов'язок декларування пов'язаний не з юридичним оформленням прав на майно, а з фактичним користуванням, зокрема за згодою власника.

Не вказуючи членом сім'ї Кирилюка Р.І. у майнових деклараціях і не декларуючи його майновий стан, Кандидат у декларації родинних зв'язків, починаючи з [2017](#) року зазначала його як “близьку особу”. Далі у декларації родинних зв'язків вона вказувала, що з Кирилюком Р.І. вона тимчасово спільно проживає, тимчасово пов'язана спільним побутом, але між ними відсутні взаємні права та обов'язки. Однак за визначенням статті 1 [Закону](#) України “Про запобігання корупції” близькими є особи, які спільно проживають, пов'язані спільним побутом і мають взаємні права та обов'язки. За відсутності хоча б однієї з цих ознак особа не вважається близькою.

Кандидат почала декларувати Кирилюка Р.І. у декларації родинних зв'язків лише після [резонансу](#) у ЗМІ, викликаною пограбуванням Кирилюка Р.І. Однак автори громадського [розслідування](#) Prosud.info вказують, що “були поінформовані сусідами судді, що ... вона постійно проживає у ньому із власником протягом щонайменше 4-х років” (дата публікації 17.01.2017).

Під кутом зору стороннього спостерігача, відносини Кандидата з Кирилюком Р.І. мали ознаки сімейних. Кандидат забезпечена житлом за місцем роботи, але тривалий час проживала в будинку Кандидата спільно з ним, а також здійснювали спільно багато закордонних подорожей у неробочих цілях. Кирилюк Р.І. ніс всі витрати, пов'язані з обслуговуванням будинку, за власний рахунок забезпечуючи потреби Кандидата щодо проживання, отже, проявляв турботу про неї.

У своїй сукупності ці факти, з урахуванням непослідовності пояснень самої Кандидата, переконують Громадську раду доброчесності в порушенні Кандидатом обов'язків щодо декларування.

6. Кандидат допускала дії, що призвели до розподілу справ у суді з порушенням принципу випадковості при використанні автоматизованої системи, або іншим чином втручалася в автоматизований розподіл справ.

(підпункт 1.7 п. 7 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

Факти

05.02.2019 на сайт Громадської ради доброчесності надійшли копії дисциплінарної скарги щодо Данилової М.В. від 06.11.2017, підписаної адвокатом Титичем В.М. (додаток 5), та ухвали Першої дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя від 14.12.2018 №3875/1дп/15-18 про відмову у відкритті дисциплінарної справи щодо судді Данилової М.В. (додаток 6).

З поданих документів видно, що у період з червня по серпень 2017 року суддя Данилова М.В. подала до Шевченківського районного суду м. Києва п'ять ідентичних позовних заяв до Титича В.М. і Соловйової М.М. як членів Громадської ради доброчесності та безпосередньо до Громадської ради доброчесності про захист честі, гідності та ділової репутації, визнання інформації недостовірною та її спростування.

Три позовні заяви були повернуті на підставі заяв позивача:

- 1) [ухвала](#) судді Волошина В.В. від 06.06.2017 про повернення позовної заяви;
- 2) [ухвала](#) судді Савицького О.В. від 30.06.2017 про повернення позовної заяви;
- 3) [ухвала](#) судді Макаренко І.О. від 31.07.2017 про повернення позовної заяви.

Одну позовну заяву [ухвалою](#) судді Гуменюк А.І. від 02.08.2017 залишено без руху, оскільки позивач не сплатила судовий збір.

І лише за п'ятою позовною заявою суддя Юзькова О.Л. [ухвалою](#) від 14.08.2017 відкрила провадження.

Громадська рада доброчесності за допомогою Єдиного державного реєстру судових рішень з'ясувала, що залишену без руху позовну заяву згодом було повернуто позивачці [ухвалою](#) судді Макаренко І.О. від 14.12.2017.

А в справі, провадження у якій було відкрито, за клопотанням позивача позовну заяву залишено без розгляду ухвалою судді Юзькової О.Л. від 12.12.2017.

Пояснення Кандидата

07.02.2019 Громадська рада доброчесності звернулася до Кандидата за поясненнями (додаток 7) і того ж дня отримала у відповідь від Кандидата копію ухвали Першої дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя від 14.12.2018 №3875/1дп/15-18 про відмову у відкритті дисциплінарної справи щодо судді Данилової М.В. Інших пояснень Кандидат не надала.

Як видно з ухвали Першої дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя від 14.12.2018, Кандидат пояснила дисциплінарній палаті, що подавала позов як фізична особа, а не як суддя. Самостійно подала позовну заяву лише перший раз, а всі інші заяви подавали її адвокати. Позови неодноразово подавалися її адвокатами виключно з метою уточнення обґрунтування.

Оцінка Громадської ради доброчесності

Громадська рада доброчесності вважає дії Кандидата зловживанням процесуальними правами, які були спрямовані на обрання конкретного судді для розгляду її справи. Про це свідчать три заяви про залишення позову без розгляду, а також несплата судового збору в одному випадку.

Позивач могла легко уточнити обґрунтування позовної заяви під час провадження у справі, це дало б можливість набагато швидше досягнути результату, якби він насправді був бажаним. Адвокати діяли від імені Кандидата з відповідним уповноваженням, а тому за їхні дії відповідає Кандидат.

Допускаючи діяльність адвокатів, що свідчить про процесуальні зловживання, від її імені, Кандидат продемонструвала неповагу до принципу незалежності судді. На розподіл

судових справ між суддями не може впливати бажання будь-яких осіб (ч. 2 ст. 8 [Закону України](#) “Про судоустрій і статус суддів”). Такі дії об’єктивно свідчать про те, що Кандидат та її представники намагалися позбавити відповідачів права на повноважний суд.

Позов стосувався діяльності попереднього складу Громадської ради доброчесності та двох її членів, які наразі не є членами Громадської ради доброчесності, тому Громадська рада доброчесності не вважає себе упередженою в оцінці дій Кандидата.

Відмова у відкритті дисциплінарного провадження за цими обставинами свідчить лише про відсутність ознак дисциплінарного проступку судді, тому це не перешкоджає Громадській раді доброчесності негативно оцінити дії Кандидата під кутом зору доброчесності і професійної етики.

Додатково надаємо Вищій кваліфікаційній комісії суддів України інформацію, яка сама по собі не стала підставою для висновку, але повинна бути взята до уваги під час кваліфікаційного оцінювання.

1. Кандидат була доповідачем у складі колегії суддів Вищого господарського суду України у справі за позовом ПП "Торгівельна Компанія "Інколасс" до ТОВ "Науково-виробниче об'єднання "Ю Бі СІ-Промо" про стягнення коштів 702 657,58 грн та за зустрічним позовом ТОВ "Науково-виробниче об'єднання "Ю Бі СІ-Промо" до ПП "Торгівельна Компанія "Інколасс" про розірвання договору та стягнення сплаченої суми за товар.

Перша інстанція в задоволенні первісного позову відмовила, зустрічний позов задовольнила: розірвала договір між сторонами; стягнула з ПП "Торгівельна компанія "Інколасс" на користь ТОВ "Науково-виробниче об'єднання "Ю Бі СІ - Промо" 420 000 грн.

Апеляційна інстанція скасувала це рішення і прийняла постанову на користь ПП "Торгівельна Компанія "Інколасс".

Ухвалою від [07.02.2014](#) за участю Кандидата відновлено строк ТОВ “Науково-виробниче об'єднання "Ю Бі СІ-Промо”, “виходячи з поважності причин його пропуску” (це єдиний аргумент, наведений в ухвалі) для подання касаційної скарги і призначено справу до розгляду. Постановою Вищого господарського суду України від [19.02.2014](#) скасовано постанову апеляційної інстанції і залишено в силі рішення першої інстанції на користь ТОВ "Науково-виробниче об'єднання "Ю Бі СІ - Промо".

Згідно з даними досьє Кандидата, її син, який є фізичною особою підприємцем, у 2014, 2015 та 2016 роках отримав дохід від ТОВ "Науково-виробниче об'єднання "Ю Бі СІ - Промо" у загальному розмірі 35 574 грн.

31.01.2019 Кандидат пояснила, остаточне рішення у справі винесено 19.02.2014. Тоді як договірні стосунки її сина з ТОВ «Науково-виробниче об'єднання «Ю Бі СІ – Промо» виникли лише у листопаді 2014 року (коментар Громадської ради доброчесності: наданий Кандидатом звіт про дебетні і кредитні операції по рахунку сина як підприємця з 01.11.2014 по 31.12.2014 свідчить, що договірні відносини виникли у жовтні, а не листопаді 2014 року).

За таких обставин Громадська рада доброчесності вважає, що отримання сином Кандидата від сторони у справі, на користь якого Кандидат вирішила цю справу, доходу, на думку розсудливого спостерігача, може викликати обґрунтовані сумніви у легальності цього доходу.

2. Гліб Каневський, експерт Центру політичних студій та аналітики у статті “[Полтергейст у суді](#)”, дійшов висновку, що причина нерівномірного навантаження суддів у Вищому господарському суді України - втручання у роботу автоматизованого розподілу справ: “у Вищому господарському суді навчилися підтасовувати результати розподілу на користь "потрібних" суддів”.

Прізвище Кандидата [виділено](#) в числі шести суддів, які мали найбільше навантаження у Вищому господарському суді України 2013 році (додаток 8). При цьому різниця у навантаженні дуже велика порівняно із навантаженням інших суддів, а тому виглядає дивною в умовах функціонування автоматизованої системи документообігу. Громадська рада доброчесності звернулася до Кандидата з пропозицією пояснити цей факт, але відповіді по суті не отримала (додаток 9).

Громадська рада доброчесності не передає знову ті додатки, які надавалися з першою редакцією цього Висновку, але вважає необхідним доповнити їх.

Додатки

1. [Заява](#) Кандидата про перегляд висновку ГРД від 01.02.2019.
2. Заяви про надання відпусток Шевчук С.Р.
3. Розпорядження керівника апарату Вищого господарського суду України №08.03-04/727 від 04.07.2013.

4. Звіт реактивної моніторингової місії ІКОМОС для Комітету всесвітньої спадщини ЮНЕСКО.
5. Копія дисциплінарної скарги щодо Данилової М.В. від 06.11.2017 (надійшла до Громадської ради доброчесності 05.02.2019).
6. Копія ухвали Першої дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя від 14.12.2018 №3875/1дп/15-18 про відмову у відкритті дисциплінарної справи щодо судді Данилової М.В. (надійшла до Громадської ради доброчесності 05.02.2019).
7. Питання Громадської ради доброчесності до Кандидата від 07.02.2019 (у зв'язку з виявленням нових обставин).
8. Довідка про навантаження у Вищому господарському суді України у 2013 році.
9. Відповідь Кандидата від 08.02.2019.

Координатор
Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)

А.Кулібаба

**Протокол
електронного голосування
(є невід'ємною складовою висновку)**

09.02.2019 Громадська рада доброчесності затвердила висновок у новій редакції 14-ма голосами з 16 голосів членів Ради.

Жернаков Михайло, Маселко Роман, Смалюк Роман, Савчук Андрій заявили самовідвід.

У голосуванні взяли участь 14 членів:

- 1) Валько Вадим
- 2) Воробйов Євген
- 3) Куйбіда Роман
- 4) Кулібаба Андрій
- 5) Марчук Антон
- 6) Моторевська Євгенія
- 7) Остапенко Дмитро
- 8) Середа Максим
- 9) Стригун Дмитро
- 10) Соколенко Наталія
- 11) Сухоставець Роман
- 12) Чижик Галина
- 13) Шепель Тарас
- 14) Яким'як Олег

**Координатор
Громадської ради доброчесності**

(підписано електронним цифровим підписом)

А.Кулібаба